

Alkotmánybíróság
 1015 Budapest
 Donáti u. 35-45.
 részére

Ügyszám: <u>IV/738-2/2019</u>	
Beérkezett: <u>2019 JUN 21</u>	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

Budapest Környéki Törvényszék útján
 1146 Budapest, Thököly út 97-101.

Budapest Környéki Törvényszék	
Gazdasági Kollégium	
Peres Csoportja	
Érke: <u>2019-06-17</u> <i>mu</i>	
Érk. módja: személyesen / postán / gyűjtőládába / e-mailen / faxon	
Példány: <u>3</u>	Melléklet: <u>1</u>
Ügyszám: <u>2 G.40.228/2013 / 149.</u>	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27.§ alapján, az Alkotmánybíróság IV/738-1/2019. számon tett kiegészítési, hiánypótlási felhívásának eleget téve, az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

A hivatkozott felhívásban a T. Alkotmánybíróság által tett felhívásnak megfelelően alkotmányjogi panaszomat a hiánypótlással, kiegészítésekkel egységes szerkezetben terjesztem elő.

Előzményi körben tisztelettel előadom a T. Alkotmánybíróság részére, hogy a jogerős ítélet ellen magam alkotmányjogi panaszt korábban, 2017.12.10 napján történő keltezéssel előterjesztettem. A T. Alkotmánybíróság 2018.01.0 napján kelt tájékoztatásában rögzítette, hogy megállapítást nyert, hogy magam felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő a Kúria előtt, annak elbírálásáig az alkotmányjogi panasz az Ügyrend felhívott rendelkezései szerint nem kerül elbírálásra.

Tisztelettel előadom a T. Alkotmánybíróság részére, hogy Pfv.V.20.024/2018/8 szám alatt a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletet hozott, a jogerős, azaz másodfokon hozott ítéletet a Kúria hatályában fenntartotta.

Ezen tényekre tekintettel tisztelettel ismétellen előterjesztem alkotmányjogi panaszomat azzal, hogy jelenleg huzamosabb ideje külföldön tartózkodok, mind az alkotmányjogi panasz elkészítésében, mind annak előterjesztésében akadályozott vagyok mai nappal is, de megkísérlem annak megfelelő szabályszerű előterjesztését külföldön is a T. Alkotmánybíróság felé.

Határozott kérelmem:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg jelen alkotmányjogi panaszom alapján a panaszommal támadott, a Budapest Környéki Törvényszék által 2.G.40.228/2013/103. ssz. alatt hozott elsőfokú, a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.099/2017/7. szám alatt hozott, a Kúria által Pfv.20.024/2018//8 szám alatt hozott ítéletek Alaptörvény-ellenességét, és az Abtv 43.§.(1) bekezdése alapján semmisítse meg azokat, mivel az érdemi, ill eljárást befejező döntés és a bíróságok eljárása az Alaptörvényben biztosított jogaimat sértik, azok megalapozatlanok, súlyosan jogszabálysértőek, és a jogorvoslati lehetőséget indítványozói személyem kimerítette.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen döntésében a perrel kapcsolatosan felmerült költségeim megtérítése körében rendelkezni, úgy is, hogy mentesít az alkotmányjogi panaszommal támadott ítéletekben személyemet terhelően megállapított illeték és költség fizetések viselése alól.

Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, a kérelem akkor minősül határozottnak, ha egyértelműen megjelöli - többek között - az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.

Tisztelettel előadom a T. Alkotmánybíróság részére, hogy Alkotmányjogi panaszomban az érdemi döntés Alaptörvény ellenességének kifejtése során az egyes címeknél jelöltem meg az adott

döntések, döntési rendelkezések adott Alaptörvényi ütközéseit, és indokolást adtam arra vonatkozóan, hogy milyen okból állítom az Alaptörvény ellenességét, az Alaptörvényben rögzített jogaim sérelmét.

A T. Alkotmánybíróság részére előadom továbbá, hogy **alkotmányjogi panaszomat az Alaptörvény 24.§.(2) bek d) pontjára , illetve az ABtv. 27.§. rendelkezésére alapítottan terjesztem elő**, mert a **Budapest Környéki Törvényszék által 2.G.40.228/2013/103. ssz. alatt hozott elsőfokú, és a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.099/2017/7. sz alatti másodfokú ítéletei, a Kúria által Pfv.20.024/2018//8 szám alatt hozott ítélete** mint az ügy érdemében hozott döntés ill eljárást befejező, felülvizsgálati döntés a személyem mint indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait súlyosan sérti és a jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, ill egyéb jogorvoslati lehetőség részemre nem biztosított.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy **alkotmányjogi panaszomat szíveskedjen befogadni**, mivel fennáll az ABtv 29.§-ban foglalt feltétel, azaz a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, ill alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés feltétele is.

Indítványom ezen túlmenően az Abtv. 52. § (1) bek. alapján határozott kérelmet tartalmaz, megjelöltem az Alkotmánybíróság hatáskörét is.

Indítványom megfelel az Abtv 51.§. 1) bekezdésének, mivel az egyedi ügyben érintett személynek minősülök, azaz az indítvány előterjesztésére jogosultságom fennáll.

Indítványozóként nyilatkozom arra vonatkozóan, hogy az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok azzal, hogy kérem személyes adataim nyilvánosságra hozatalának mellőzését a T. Alkotmánybíróságtól.

Az alkotmányjogi panaszom az ABtv 53.§.(2) bekezdése alapján az elsőfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék előtt terjesztem elő.

Az Alkotmánybíróság IV/738-1/2019 számú felhívásában annak 2-3 oldalain nyilatkozattételre szólított fel a tekintetben, hogy hozzájárulok-e az alkotmányjogi indítványommal kapcsolatosan nevem közzétételéhez. Tisztelettel előadom, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panaszom fenti tartalma szerint (fentebb 2. fr bekezdés) tartalmazta személyemnek , mint indítványozónak a nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy kérem személyes adataim nyilvánosságra hozatalának mellőzését.. Kiemelem, hogy e körben magam a nevemre vonatkozó nyilvánosságra hozatal szíves mellőzését is kérem.

A hivatkozott bíróságok eljárásai és hivatkozott számú döntései az Alaptörvény számos, alkotmányjogi panaszomban tételezett rendelkezéseit sértik, a vonatkozó törvényi rendelkezések szerint az alapeljárásban és másodfokú eljárásban hozott döntések megalapozatlanok, súlyosan jogszabálysértőek.

Álláspontom szerint a bírósági eljárások során felmerült alaptörvény-ellenes eljárási cselekmények, ill. mulasztások, valamint az alaptörvény-ellenes döntések kihatottak a bírósági döntés érdemére is. Emiatt kérem, hogy szíveskedjék megsemmisíteni az ügyben hozott valamennyi bírósági döntést.

Alkotmányjogi panaszomhoz az Abtv.52.§.(6) bekezdése alapján csatolom az indítványom mellékleteként azon dokumentumokat, melyek az indítványban előadottakat igazolják.

Álláspontom szerint a jelen alkotmányjogi panaszt a törvényes határidőben terjesztettem elő, a T. Alkotmánybíróság részére amennyiben a T. Alkotmánybíróság azt állapítja meg, hogy a törvényes határidőn túl került alkotmányjogi panaszom előterjesztésre tisztelettel **igazolási kérelmet terjesztek elő**, valószínűsítve a kérelem megalapozására szolgáló tényeket. Utalni kívánok azon tényre, hogy az Abtv felhívott szakasza a kérelem megalapozása tényei tekintetében csupán azok valószínűsítését követeli meg.

A T. Alkotmánybíróság részére tisztelettel előadom, hogy súlyos megbetegedésekben szenvedek, lényegében az alkotmányjogi panasszal támadott a perben I. és II. r alperesi képviselői eljárások, az ezzel összefüggésben oldalamon megvalósult megalázó eljárások és támadások, majd a bírói döntések, végrehajtási eljárások eredményképpen egészségi állapotom jelentősen megromlott,

lényegében mai nappal is megbetegedésem okán orvosi kezelésre szorulok, jelenleg is külföldön tartózkodok, ahová kellett menekülnöm az engem ért atrocitások –végrehajtó, lefoglalás, fenyegetések.. stb- elől.

Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem:

Tisztelettel kérelmezem a T. Budapest Környéki Törvényszéket, hogy szíveskedjen a Budapest Környéki Törvényszék által 2.G.40.228/2013/103. ssz. alatt hozott elsőfokú, és a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.099/2017/7. sz ítéletének végrehajtását felfüggeszteni az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig az Abtv. 53.§.(4) bekezdése alapján. Tisztelettel kérelmezem a T. Alkotmánybíróságot, hogy amennyiben a Budapest Környéki Törvényszék a végrehajtás felfüggesztés iránti kérelmemnek nem ad helyet, úgy az Abtv.61.§.(1) bekezdése alapján szíveskedjen az elsőfokú bíróságot a végrehajtás felfüggesztésére felhívni, a döntés végrehajtásával okozott súlyos és helyrehozhatatlan kár illetőleg hátrány elkerülése érdekében.

Hivatkozni kívánok e körben arra,

Előzményi tényállás, jelen ügy lényegi összefoglalása:

A T. Alkotmánybíróság részére tisztelettel előadom, hogy ahogyan azt az indokolásban a Budapest Környéki Törvényszék hivatkozott számú ítélete is rögzíti [REDACTED] Város Önkormányzatának Képviselő Testülete a 73/2009. számú ÖK határozatával a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] fit Közhasznú Kft ügyvezetőjének határozott időre , 2009. március 23 napjától 2014. március hó 22 napjáig „megnevezett”, megválasztott.

Az ügyvezetői személyem alapbérét 500.000-ft/hó összegben állapította meg.

Utasította a Polgármestert, hogy az érintetteket a határozatról értesítse, és a szükséges intézkedéseket tegye meg.

Cegléd Város Önkormányzata, -kinek képviseletében [REDACTED] polgármester járt el a szerződés megkötése, mint Megbízó- és személyem, mint megbízott között 2009. március 23. napján, azaz a hivatkozott önkormányzati határozattal egyidejűleg létrejött egy megbízási szerződés mely tartalmában lényegében azokat a feltételeket foglalta össze, melyek a közöttem és a polgármester közötti korábbi megbeszélések körében hangzottak el a pozícióban betöltendő feladataimról, illetve a közöttem és polgármester között a pozíció, feladat ellátás körében megkötött konszenzust tartalmazta a díjazás tekintetében. (A hivatkozott megbízási szerződést 1. sz. mellékletként, a hivatkozott számú határozatot 2. sz mellékletként csatolom.)

A megbízási szerződés alapvető tartalma:

-A megbízó megbízza megbízottat 2009. március 23 napjától 2014. március 22 napjáig tartó határozott időre a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] Közhasznú Kft. ügyvezető tisztségének ellátásával kapcsolatos teendők, feladatok elvégzésével. (1. pont)

-a megbízott feladatait önállóan látja el, a társaság egyedüli tagja írásban utasíthatja.(2. pont)

-a megbízó a megbízás teljesítéséért megbízottnak megfizet havonta utólag , tárgyhót követő 5. napjáig bruttó 500.000-ft megbízási díjat , viseli továbbá a megbízás teljesítésével felmerülő összes kiadásokat és költségeket. A felek megállapodnak abban, hogy a megbízási díj mértékét minden év januárjában felülvizsgálják és közös megegyezés szerinti mértékben emelik, de legalább az éves inflációs ráta mértékével. (7.pont)

-Megbízó megbízott részére 2009. évben május 31-ig célfeladatot tűz ki. A célfeladat teljesítése esetén megbízottat megilleti az időszakra eső bruttó megbízási díj 120%a. A célfeladathoz kötött díj megfizetése tárgyév december 31 napjáig történik.Megbízottat 2009. évben a fentebb leírt bónusz 50 %-nak megfelelő jutalom illeti meg. (8.pont)

-A felek megállapodnak abban, hogy 2010. évtől a megbízó megbízott részére 2010 évtől minden tárgyév február 15- ig éves célfeladatot tűz ki. A célfeladat teljesítése esetén az éves bruttó megbízási díj 120 %-a megbízottat megilleti. Megbízottat évente egy alkalommal megilleti a fentebb leírt éves bónusz 50 %nak megfelelő jutalom.(9. pont)

-A felek a megbízási szerződés megszűnésének eseteit az alábbiak szerint szabályozták: 1, megbízó jogutód nélküli megszűnése, 2, határozott idő eltelte, 3, megbízott halála, cselekvőképtelenné vagy korlátozottan cselekvőképessé válása, 4, ha a megbízó a megbízottat az alapító okirat alapján ügyvezetői megbízása lejártakor nem választja újra, 5, azonnali felmondás joga a feleket csak súlyos szerződésszegés esetén illeti meg.

Fenti szerződés és a hivatkozott ÖK határozat alapján elkezdtem tevékenységemet, mellyel kapcsolatosan az érdelem említést, hogy lényegében mindaddig pozitív viszonyban, ameddig a 2010. évi választásokon a polgármester úr mellett meg nem jelentem az egyik párt polgármester jelöltjeként. Ezen időponttól kezdve lényegében elkezdődött üldöztetésem, az addig dícsért munkavégzésemben (pl, meghosszabbították a Mobilpark Kft ügyvezetésére vonatkozó megbízásomat is) naponta ellehetetlenítettek, folyamatosan kreált hiányosságokat és hibákat kerestek.

A tényállás tekintetében kiemelt jelentőséggel bír, hogy az 53/2010.(II.18.) sz. önkormányzati határozat, melynek tartalma szerint: „az ügyvezető feladatait megbízási jogviszony keretében látja el” Az 54/2010.(II.18) sz. önkormányzati határozat pedig a részemre járó díjazást 300.000-ft összeggel megemelte.

Ezt követően az ítéleti tényállásban szereplő módon került sor a 224/2010.(VIII.9) sz önkormányzati határozat meghozatalára, melyben foglaltak szerint:

„A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. TV. 24.§.(2) bekezdésében foglalt rendelkezésében biztosított jogkörében eljárva, az ügyvezető súlyos kötelezettségszegései következtében, 2010. augusztus 09 napjától visszahívja a [REDACTED] Nonprofit Közhasznú Kft ([REDACTED]) ügyvezetőjét [REDACTED]. A képviselőtestület tagjainak szavazati aránya az alábbiak szerint alakult a döntés meghozatalánál: 22 fő képviselő volt ezen időpontban a képviselő-testületben (1 személy mandátuma sajnálatos módon halállal megszűnt ezen időszakban) A 22 főből 1 személy távol volt, a jelenlévő képviselők száma ekként 21 fő, 1 fő nem szavazott, ebből 3 fő nem szavazatot adott, 5 fő tartózkodott, 12 fő igen szavazatot adott.

Az eljáró elsőfokú bíróság ítéletében –melyet helybenhagyó ítéletében az Ítéltábla teljességgel osztott és helybenhagyott- lényegében tömören összegezve az alábbi ítéleti álláspontra helyezkedett, az alábbi ítéleti döntést hozta:

A Budapest Környéki Törvényszék ítéletében rögzítette, hogy :

„A bíróság az alperesek álláspontját osztja , mely szerint a felperes 2009. március 23 napjától 2010. február 18. napjáig munkaviszony, ezt követően megbízási jogviszony keretben látta el feladatait. A 2009. március hó 23. napján kelt szerződés semmis, az a Ptk200.§ (2) bekezdése alapján jogszabályba ütközik, a Gt. 141.§. (2) bekezdése j) pontjába.

A felmondásra a 2009. március hó 23 napján megkötött szerződés szabályai nem vonatkozhatnak.

Rögzíti az ítélet, hogy a bíróság a felperesnek azon előadását, hogy a képviselő testület határozata nem tekinthető taggyűlési határozatnak , mivel a taggyűlés összehívásának jogszabályban rögzített feltételei nem állnak fenn nem vizsgálta, figyelemmel arra, hogy ezen hivatkozás a társasági határozat felülvizsgálata iránti perben lenne vizsgálható.

Azon alapvető perdöntő jelentőségű kérdésben, hogy [REDACTED] Polgármester jogosult volt-e panaszt előterjesztő személyemmel 2009. március 23. napján a csatolt megbízási szerződést megkötni a vonatkozó és hatályos rendelkezések alapján és összevetésével az eljáró bíróságok nagyvonalúan nem döntöttek ezt a kérdéskört átlépték azzal hogy a szerződést egyébként semmisnek nyilvánították.

A hivatkozott ítéletek súlyos anyagi és eljárásjogi szabálysértéseket hordoznak, az Alaptörvény és az Emberi Jogok Európai Egyezményét is súlyosan sértik, melynek tételes kimunkálását tisztelettel az alábbiak szerint terjesztem a T. Alkotmánybíróság elé.

A felhívott ítéletek súlyos fokban jogszabálysértőek, ezen belül súlyos, az Alaptörvényben foglalt alapjogi sérelmeket hordoznak, melyek megítélésem és véleményem szerint önmagukban és összességükben is a Gt, a Ptk, az Mt. rendelkezéseivel, a Kúria által e körben követett következetes bírói gyakorlattal is ellentétesek.

-Az eljárásban alapvető jelentőséggel bír megítélésem szerint, hogy személyem és az Önkormányzat, illetőleg a perbeli kft között milyen létrejött szerződések, a vezető tisztségviselői jogviszony, keletkezése, módosítása, megszüntetése, illetve ezek minősítése az eljáró bíróságok által teljességgel jogszabálysértő módon történtek, ekként teljességgel helytelen az eljáró bíróságok által levont jogkövetkeztetés is.

Dr Cséffán József: A Munka Törvénykönyve és Magyarázata- 2011 évi kiadás 585-586. oldal:

„A 2007. évi LXI. Tv módosította a Gt. 22.§.(2) bekezdését, a 2007 szeptember 1-től hatályos rendelkezések szerint: **„a vezető tisztségviselőt e minőségében megillető jogokra és kötelezettségekre a Ptk. megbízásra vonatkozó szabályait (társasági jogi jogviszony) vagy a munkaviszonyra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.** Megítélésem szerint, a felek közötti alapjogviszonyt a szabályozás érinti, a felek dönthetnek arról, hogy a vezetőt e minőségében a társasági jogi jogviszony vagy a munkaviszony keretében illessék a jogok, vagy terheljék a kötelezettségek. Amennyiben a felek úgy döntenek, hogy munkaviszonyra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, a vezető tisztségviselőre az Mt. rendelkezései az irányadók. Ebben az esetben a vezető tisztségviselő alapjogviszonya munkaviszony, azonban rá nézve a társasági jogi speciális szabályokat is alkalmazni kell.

A lényegében a korábbi Gt- vel azonos jogi szabályozáson alapuló Polgári Törvénykönyvhöz és Munka Törvénykönyvéhez kapcsolódó szabályokhoz fűzött 2017. évi dr Cséffán József Kommentár 595 oldala rögzíti:

„A vezető tisztségviselői megbízatás önálló sui generis jogviszony. A Tv. helyes értelmezése szerint –kérelmezői személyem hangsúlyozza, hogy a jogi szabályozás e körben a PTK hatálybalépésével nem változott- a vezető tisztségviselő a társaság ügyvezetését láthatja el megbízási vagy munkajogviszonyban, nem a vezető tisztségviselői megbízatás ellátása történhet megbízási vagy munkaviszony keretében. A vezető tisztségviselői megbízatás és az ügyvezetés nem azonos tartalmú, terjedelmű és nem felcserélhető fogalom.

Az ügyvezetés körébe tartozónak minősül a jogi személy irányításával kapcsolatos minden olyan döntés, amely nem tartozik a tagok vagy alapítók hatáskörébe, **tehát a jogi személy irányításával kapcsolatos (az ügyvezetés körébe tartozó) döntéseket vagy a vezető tisztségviselő (k) vagy az ezekből álló testület hozhatja meg.**

A jogi személynél ügyvezetésnek minősülő tevékenységen – a munkajogi szabályok alkalmazása során- a munkáltató vezetését kell érteni.

Az MD.I.104 rögzíti:

A gazdasági társaság vezetőjének munkaügyi jogvitájában mindenképp azt kell tisztázni, hogy a vezető tisztségviselői és az egyéb munkaviszony keretében ellátandó feladatokra nézve egységes, vagy külön-külön jogviszonyt létesíttek-e a felek, és melyek az egyes jogviszonyt létesítő megállapodások feltételei.

A Kúria által követett fentiekben részletesen kifejtett következetes bírói gyakorlattal ellentétes az elsőfokú, illetve másodfokú bíróság ítélete, mivel lényegében az alapító által hozott, a vezető tisztség betöltésére vonatkozó Gt. szerinti határozatot, lényegében az ügyvezetésre vonatkozó jogviszonynak minősítette, és ennek alapján bírálta el tévesen a kereseti kérelmet.

Az elsőfokú bíróság a 2009. március 23 napján közöttem és a Polgármester között létrejött megbízási szerződés tekintetében azt mondta ki, hogy az lényegében a Gt.141.§.(2)j) pontjában foglaltakra alapítottan mivel ezen jogszabályhelybe ütköző semmis.

A Gt.141.§. 1.j) pontja az alábbiakat rögzíti:

j) a 37. §-ban foglalt kivétellel az ügyvezető megválasztása, visszahívása és díjazásának megállapítása;

Az eljáró bíróságok -ideértve a Kúriát is- , a Polgári Törvénykönyvet súlyosan sértően jutottak azon álláspontra a felhívott jogszabályi rendelkezések és a részletesen kifejtett következetes bírói gyakorlat szerint, mivel a képviselőtestület , mint taggyűlés határozatát , mely lényegében semmi mást nem jelentett **mint a Gt 141§1j) pontja** szerinti vezető tisztségviselői jogviszony létesítését helytelenül értékelte és bírálta el, illetőleg azt az **ügyvezetésre vonatkozó jogi aktusnak is tekintette**. Az eljáró bíróság azon okból állapította meg a megbízási szerződés jogszabályba ütköző voltát, mivel akként értelmezte, hogy az a Gt szerinti megválasztásra, vagy díjazás megállapítására vonatkozó szabályokba ütköző.

Tisztelettel hivatkozni kívánok a T. Alkotmánybíróság előtt azon tényre, hogy az eljáró bíróságok súlyosan sértették e körben az ítéleteik tekintetében irányadó jogszabályokat , azokat tévesen értelmezték ideértve a szerződési viszonyokat is így helytelen jogi következtetésekre jutottak ítéleteikben.

Mint azt a Kúria döntésében több alkalommal is helyesen rögzítette e körben alapvető, ügydöntő perbeli kérdés annak eldöntése , hogy az eljáró bíróság elkülönítse és helyesen különítse el a vezető tisztségviselő statusának keletkezésére és az ügyvezetésre vonatkozó jogi aktusokat, illetőleg ezek alapján helyesen minősítse a vonatkozó esetleges kérelmeket.

A T. Alkotmánybíróság részére tisztelettel előadom, hogy az eljáró bíróság megállapította, hogy a képviselőtestületi határozatokra, -alapbér került rögzítésre a 73/2009. sz. ÖK határozatban- a II r alperesi Alapító okiratra és azon egyszerű tényekre tekintettel, hogy a II. r alperestől „jövedelmet” számfejtettek néhány hónapban részemre, hogy személyem munkajogviszonyban végeztem tevékenységemet, majd egy egyszerű 53/2010. (02.18) sz. ÖK határozat keletkeztetett megbízási jogviszonyt oldalamon.

A T. Alkotmánybíróság részére tisztelettel előadom, hogy az ítélet ezen megállapításai iratellenesek az alábbiak okán:

A per iratanyaga között elfekszik a 72/2009. (III.19) ÖK határozat melynek 2. pontja rögzíti:

„Az ügyvezető **megbízatásának** kezdő időpontja , valamint a társaság kezdő időpontja: 2009. március 23.”

Megállapítható tehát, hogy a hivatkozott ÖK határozat a Társaság ügyvezetője tekintetében **megbízásról rendelkezik**, majd erre épülve született meg a 73/2009. (III.19) ÖK határozat , mely személyem ügyvezetői tisztségbe történő határozott időre választásáról, és az alapbérem 500.000-ft /hó összegben való megállapításáról rendelkezik.

Fentiek értelmében utalni kívánok azon tényre, hogy e körben teljességgel megvalósult és a Gt. 141.§.1.j) pontja szerinti feltétel, azaz a képviselőtestület mint taggyűlés-alapító döntött a megválasztásomról, díjazásomról is.

E körben kívánok hivatkozni arra, hogy a közöttem és [REDACTED] Polgármester között 2009. március 23. napján létrejött megbízási szerződésnek elnevezett szerződés 1) pontjában rögzített tartalom szerint megállapíthatóan lényegében ezen szerződés az ügyvezetés körében ellátandó feladataimat , annak személyes ellátási kötelezettségét, és az ügyvezetés körében pontosan a Gt-n kívül az ügyvezetési feladatkörbe feladatokra való felhatalmazásról rendelkezik.

„A megbízott jogosult és köteles a társaság irányításával összefüggésben szükséges mindazon döntések meghozatalára, amelyeket törvény vagy a megbízó alapító okirata alapján nem tartoznak a társaság egy személyi tagjának vagy más társasági szervnek a hatáskörébe”

A T. Alkotmánybíróság részére tisztelettel előadom, hogy a Kúria BH 1981.510 sz eseti döntésében kifejtette, hogy a szerződés típusának megítélése szempontjából nem a felek által használt elnevezésnek van jelentősége, hanem a megállapodás tartalma az irányadó.

A megbízási jogviszony és a munkaviszony elhatárolásánál az irányadó, kimunkált joggyakorlat szerint az alábbi elhatárolási elvek jelentkezők, melyek alapján a joggyakorlat a megbízási illetőleg munkajogi jogviszonyokat egymástól elkülöníti:

Dr. Cséffán József Mt és Magyarázata 2010 kiadás:

„A munkaviszony és a megbízási jogviszony közös jellemzői:

- a munkavállaló és a megbízott is köteles a másik fél érdekeinek ill utasításainak megfelelő tevékenység kifejtésére
- mindkét jogviszony tartós lehet
- a munkavégzés és díjazás rendszeresen történhet
- a tevékenység az előírt időben végezhető
- a munkavégzés helyét meghatározhatják

Fontosabb eltérő jellemzők:

- a munkaviszony keretében a munkakörbe tartozó feladatokat kell folyamatosan ellátni, a megbízási jogviszony keretében általában egy ügyet, vagy ügykört
- a munkaviszony keretében a munkavállalós személyesen köteles a munkafeladatait ellátni, helyettesít nem vehet igénybe, míg a megbízási jogviszonyban helyettes igénybevehető
- a munkaviszony keretében a munkáltató utasítási, ellenőrzési joga, irányítási joga szélesebb körű, illetőleg a függelmi viszony szigorúbb mint a megbízási jogviszony esetén.

Fenti elhatárolási kérdések alapján, illetőleg a jogviszony egyéb elemi alapján a határozott álláspontom az, hogy közöttem és [REDACTED] között 2009.03.23 napján létrejött szerződés bár elnevezése szerint megbízási szerződésnek került elnevezésre munkaviszonyt keletkeztetett, és a munkaviszony keretében láttam el az ügyvezetői feladatokat.

Arra tekintettel, hogy a hivatkozott szerződés Cegléd város Önkormányzata és közöttem jött létre, erre tekintettel állítom, hogy a munkaviszony keretében került foglalkoztatásom az ügyvezetői munkakörben.

A munkaviszony létrejöttét alapozza meg továbbá, hogy a hivatkozott 72/2009 sz. határozat alapelvén állapít meg részemre, a [REDACTED] Alapító Okirata 11.1 pontja akként rendelkezett, hogy feladataimat a Munka törvénykönyve alapján látom el, a hivatkozott szerződésben annak 8-9 pontjaiban a Polgármester képviseletével létrejött szerződés részemre prémiumot továbbá jutalmat állapít meg, ami tipikusan és kizárólag a munkaviszony jellemzője, szabadság kiadására került sor oldalamon a munkáltató részéről stb.

Teljességgel megalapozatlan és jogszabálysértő tehát annak megállapítása az eljáró bíróságok oldaláról, hogy a hivatkozott szerződés érvénytelen, mivel megítélésem szerint amennyiben ezen következtetésre jutunk, akkor azonban munkaviszony fennállása a létrejött határozatok, alapító okirat alapján nem lehetséges.

Alapvető kérdésként vetődik fel azon kérdés, hogy a Polgármester jogosult volt-e a taggyűlés által meghatározott alapidíjazást a munkaszerződésben kiterjeszteni, illetőleg önmagában a szerződés létrehozására rendelkezett-e képviseleti joggal. E körben I. r alperesi képviselő az eljárás során – melyet az ítélet rögzít is- előadta, hogy a Polgármester a hivatkozott szerződéskötés során álképviselőként járt el, így az álképviselőként kötött szerződésre jog nem alapítható részemről.

Amennyiben ez a helyes álláspont az eljáró bíróságok részéről is, úgy érthetetlen számomra, hogyan maradhatott el a bűncselekmény elkövetése –mivel képviseleti felhatalmazás nélkül önkormányzati vagyon terhére ilyen kötelezettség vállalása bűncselekményt valósít meg- a hivatalbóli kötelezettség teljesítése azaz a feljelentés hivatalbóli megtétele az eljáró bíróságok oldaláról.

Megítélésem szerint a Polgármester az SzmSz, azaz a 35/2007.(12.20) ÖK rendelet (periratok között elfekvő) 20.§. (1) bekezdése b) pontja (képviseleli az önkormányzatot) és 20.§ (4) e pontja alapján (gyakorolja az egyéb munkáltatói jogokat az alpolgármester, a jegyző, és az önkormányzati intézményvezetők tekintetében) jogosult volt a szerződés megkötésére

Azon hivatkozás melyet mint forgalomképes vagyon megterhelési jog tekintetében az I. r alperes hivatkozott nem foghat helyet, mert a szerződés egyrészt nem ért el 3. millió ft egyszeri kötelezettségvállalást , másrészt a szerződés tárgya nem tekinthető az önkormányzat forgalomképes vagyonának.

Amennyiben a T. Alkotmánybíróság nem osztja e körben azon álláspontomat, hogy a felek azaz az Önkormányzat és személyem között munkaviszony állt fenn, azon esetben **másodlagosan** kérem, hogy helyezkedjen azon jogi álláspontra az általam felhívott jogi bázison, hogy a szerződés megbízási szerződésként érvényes, az nem ütközik jogszabályba, az eljáró bíróságok jogsértően állapították meg annak semmisségét, és a szerződés rendelkezéseinek alkalmazása kötelező a felek jogviszonyában.

A T. Alkotmánybíróság részére tisztelettel előadom, hogy fentiek alapján tehát megítélésem elsődleges álláspontom szerint munkaviszonyban kerültem foglalkoztatásra a vezetői tisztségre való megválasztásomon túl, másodlagosan amennyiben ennek megállapítása nem történhet meg, mert annak körében előadott hivatkozásaimat a T. Alkotmánybíróság nem osztja megbízási jogviszony keretében kerültem foglalkoztatásra, mely jogviszony tartalmát jelentette a Polgármester és közötttem létrejött megbízási szerződés is annak minden szerződési kikötésével.

Az eljáró bíróságok a jogviszonyom léte, minősítése tekintetében ítéletükben továbbá az alábbi megállapításra jutottak:

az elsőfokú ítélet –mellyel azonos álláspontra helyezkedett a másodfokú bíróság is- rögzítette, hogy a (18. oldal) 2010. február 18 napjától akként változott meg, hogy az eljáró bíróság ítéleti indokolása szerint az ÖK határozat alapján ezen időponttól a „vezető tisztségviselő jogaira és kötelezettségeire „ a bíróság szerint a Ptk. megbízásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni .

Hivatkozni kívánok azon tényre, hogy az ítéleti indokolás egyáltalán nem tartalmazza még azon ÖK határozat számát sem melyre alapítja ezen álláspontját az eljáró bíróság, de nem adott egyebekben arra sem a bíróság választ ítéletében, hogy hogyan szűnt meg az általa megállapított munkaviszony, 2010.02.18 napjával, hogyan teljesült akár ráutaló magatartással, hogy a személyem szerződéskötési akarata a jogviszony megszüntetésére irányult volna.

Tisztelettel előadom a T. Alkotmánybíróság részére, hogy a munkaviszony , ha munkaviszony jött létre közötttem és a Képviselő testület között , 5 év határozott időtartamra 2014. március 23 napjáig jött létre. A határozott időtartamú jogviszony a határozott időtartam megszűnte előtt csak kivételes esetben volt megszüntethető, (közös megegyezés, rendkívüli felmondás) a vonatkozó Munka Törvénykönyvi rendelkezések szerint.

A 88.§.(2) bekezdése rögzíti, hogy a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó megállapodást , illetve nyilatkozatokat írásba kell foglalni.

Tisztelettel hivatkozni kívánok a T. Alkotmánybíróság előtt azon körülményre, hogy az önkormányzat és közötttem a Bíróság által megállapított munkaviszony nem került megszüntetésre, magam nem írtam alá semminemű megállapodást mely a munkaviszony megszüntetésére irányul, akaratom nem irányult a munkaviszony megszüntetésére, foglalkoztatásom feltételeiben semminemű változás nem történt.

Azon körülmény, hogy egy esetleges önkormányzati határozat kimondja , hogy a Társaság alapító okirata akként módosul, hogy az ügyvezető feladatait megbízási jogviszony keretében látja el, (53/2010.II.18)nem alkalmas a munkaviszony megszüntetésére, az önkormányzati határozat a Munka Törvénykönyve és Alaptörvény rendelkezéseibe ütközik.

Az indokolási kötelezettség megsértése az eljáró bíróságok oldaláról, a Kúria Joggyakorlat Elemző Csoportja véleménye szerint az ítélet hatályon kívül helyezését indokolja.

A Kúria Polgári Kollégiuma Joggyakorlat-Elemző Csoport, Összefoglaló vélemény, A perorvoslati bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlata c elemzésében rögzítette:

„A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította. Rámutatott, hogy a felperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében eljárási és anyagi jogszabályokra hivatkozva részletesen kifejtette jogi álláspontját, amelyben az elsőfokú eljárás során előadottakhoz képest újabb jogi érveket is megfogalmazott. Ezeket az érveket azonban a másodfokú bíróság érdemben nem bírálta el, így az ügy érdemi elbírálására kihatóan megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében szabályozott indokolási kötelezettségét. A másodfokú bíróság indokolási kötelezettsége ugyanis kiterjed a fellebbezés lényegét jelentő jogszabály értelmezésével kapcsolatos álláspontjának kifejtésére. A Pp. 254. § (3) bekezdése kétségtelenül lehetővé teszi a másodfokú bíróság számára rövidített indokolással ellátott ítélet hozatalát, ez azonban nem mentesíti az alól a kötelezettsége alól, hogy kifejtse, a fellebbezés indokait miért tartja alkalmatlannak az elsőfokú ítélet megváltoztatására (Pfv.I.20.514/2010/7.).”

A T Alkotmánybíróság előtt tisztelettel utalni kívánok arra, hogy a Kúria ítéletében szintén rögzítette, hogy az első időszakban munkaviszony a második időszakban megbízási jogviszony keretében végeztem az ügyvezetői feladatokat. Olyan „apró, számára nem lényeges szempontokat” mint azt, hogy hogyan szűnt meg ez a határozott időre , 5 évre létrejött munkaviszony a Kúria ítéletében nem tér ki, afölött nagyvonalúan elsiklik. A Kúria munkaviszonynak minősítette álláspontja szerint az un első időszak jogviszonyát. Azonban a Munka Törvénykönyve nem ad lehetőséget a GT szabályainak megszüntetési módozata alapján pl visszahívás a munkaviszony megszüntetésére.

A Kúria ítéletében rögzíti, hogy „Tévesen hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében arra is, hogy a bíróság nem tisztázta a jogviszony megszűnésének körülményeit. A bíróság egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a 2010.02.18 tól megbízási jogviszony keretében ellátott ügyvezetői tisztség a tisztségből való visszahívással szűnt meg (Gt.141. (2) j)

Ezért a jogvita szempontjából nem relevánsak a munkaviszony Munka Törvénykönyvében rögzített megszűnési módjai, a rendkívüli felmondásra és a jogellenes felmondás következményei.

Abszurd, súlyosan sérti az Alaptörvényt és a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket a Kúria ezen ítélete.

A Kúria ítéletében lényegében azt állítja, hogy 2009. március 23 napjától 2014. március 22 napjáig határozott időtartamú jogviszony jött létre . Azt 2010. 02.18 napján egy ÖK határozat megbízással alakította át. Majd ezen megbízási jogviszony visszahívással megszűnt.

Hivatkozni kívánok arra, hogy az MT 76.§.(1) bekezdése szerint munkaszerződéssel jön létre és nem ÖK határozattal. Ha a megbízási szerződést mely a Polgármester aláírásával jött létre közöttem és az Alperes között munkaszerződésnek minősítette a Kúria, azon esetben nem adott választ arra, hogy egy 5 évre szóló , a munkáltató és a munkavállaló között létrejött , írásbeli munkaszerződést -mely a Polgármester által aláírt- hogyan módosíthatott megbízási szerződéssé egy ÖK határozat, hogyan került sor a határozott időtartamú munkaviszony megszüntetésére, ami az 1992 évi 22 Tv szerint KIZÁRÓLAG A FELEK közös megegyezésével volt megszüntethető.

Az ítélet 6. oldalának 2. fr bekezdésében a Kúria rögzíti:

„Tévesen hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében arra is, hogy a bíróság nem tisztázta a jogviszony megszűnésének körülményeit. A bíróság egyértelműen úgy foglalt állást, hogy 2010.02.18 tól a megbízási jogviszony keretében ellátott ügyvezetői tisztség a tisztségből való visszahívással szűnt meg, a 224/2010.(VIII.9) ÖK határozattal. Ezért a jogvita elbírálása szempontjából nem relevánsak a munkaviszony MT ben rögzített megszüntetési módjai. ...”

Hivatkozni kívánok e körben az Alkotmánybíróság előtt azon tényre, hogy a Kúria e körben sajnálatos módon odáig nem jutott el, hogy értelmezze a felülvizsgálati kérelmet és érdemben megvizsgálja annak tartalmi állításait.

Hnagsúlyozni kívánom , hogy a Budapest Környéki Törvényszék ítéletében rögzítette, hogy :

„A bíróság az alperesek álláspontját osztja , mely szerint a **felperes 2009. március 23 napjától 2010. február 18. napjáig munkaviszony, ezt követően megbízási jogviszony keretben látta el feladatait.** A 2009. március hó 23. napján kelt szerződés semmis, az a Ptk200.§ (2) bekezdése alapján jogszabályba ütközik, a Gt. 141.§. (2) bekezdése j) pontjába.

A felmondásra a 2009. március hó 23 napján megkötött szerződés szabályai nem vonatkozhatnak.

Utalni kívánok arra a T. Alkotmánybíróság előtt, hogy felülvizsgálati kérelmemben, mint ahogyan fellebbezésemben is azt adtam elő, hogy elfogadva másodlagosan azon tény, hogy a közöttem és a Polgármester között létrejött szerződést munkaszerződésnek minősítjük, az 5 év határozott időre létrejött munkaszerződés. Azt, hogy ezen 5 évre, tehát 2009.03.23- 2014.03.23.ig létrejött munkaszerződés , munkaviszony a határozott idő letelte előtt, hozzájárulásom tehát kvázi közös megegyezés nélkül hogyan szűnt meg 2010.02.18 napján ezt legyenek szívesek az eljáró bíróságok ítéleti indokolásukban kifejezni, mivel nekem mint munkavállalónak nem volt munkaviszony megszüntető nyilatkozatom. Annak ellenére, hogy közel 10 oldalban fejtettem ki, hogy a munkaviszony 2010.02.18. napján történő megszüntetését vitatom , ezáltal állítom, hogy a munkaviszony nem szűnt meg, a munkaviszony ÖK határozattal nem megszüntethető, pláne nem 5 éves határozott idejű munkaiszony a Kúria rögzíti ítéletében, hogy a 2010.02.18 tól létrejött megbízási jogviszony visszahívással megszűnt, ezért a munkaviszony megszűnési módjainak stb nincs relevanciája. Sem az Ítélet tábla, sem a Kúria sajnálatos módon nem jutott el a kérelem érdemi vizsgálatánál odáig, hogy magam az 5 éves 2014.03.23 napáig fennállott munkaviszony megszűnését vitattam, tagadtam, azzal, hogy az ÖK határozattal a hatályos MT szabályok szerint nem megszüntethető, legfőképpen egyoldalú munkáltatói aktussal meg lényegében kizárt a megszüntetés.

A Kúria ítélete ekként indokolásában sem lehet helytálló, mivel lényegében a Kúria eljáró Tanácsa lényegében a felülvizsgálati kérelmet fentiek szerint meg sem értette.

Ismételten utalni kívánok arra, hogy :

Személyemet senki nem kérdezte meg, hogy kívánom-e a munkaviszonyomat megszüntetni 2010.02.17 napjával, magam ilyen irányú jognyilatkozatot nem tettem, írásbeli megállapodást nem irtam alá, velem senki nem számolt el, szabadságomat nem váltotta meg, munkaviszony megszüntetéssel kapcsolatosan kötelezően kiadandó igazolásokat részemre nem adott ki.

Ezek alapján teljességgel érthetetlen és jogilag értelmezhetetlen a Kúria döntésének azon megállapítása, hogy nem is dönt ezen felülvizsgálati kérelem tekintetében, rögzíti, hogy a munkaviszony megszüntetésnek nincs relevanciája, mert az ezt követően létrejött megbízási jogviszony visszahívással megszűnt.

Határozott álláspontom az, hogy az ügyben eljáró bíróságok , ideértve a Kúriát is sértették az Alaptörvény XXVIII cikkének 1) bekezdésében tisztességes eljáráshoz való alapjogomat, különös figyelemmel az Indokolt bírói döntéshez fűződő alapjoghoz. A jogvita alapja az volt a perben, ezáltal a jogvita is ennek alapján volt elbírálható, hogy a GT szerinti jogviszonyra épülve milyen szerződés jött létre közöttem és az alperes között az ügyvezetésre. A bíróságok megállapították, hogy a Polgármesterrel kötött megbízási szerződés semmis, -bár magam ezt is vitattam elsődlegesen- és rögzítették, hogy 5 éves határozott idejű munkaszerződés jött létre. Folyamatosan vitattam, hogy ez a munkaszerződés megszüntetésre került volna a munkáltató és a munkavállaló által, de a perben sem került csatolásra a Polgármester által aláírt munkaviszony megszüntető irat. A határozott idejű munkaszerződés a határozott idő eltelte, azaz 2014.03.23 előtt csak a felek által közös megegyezéssel

volt lehetséges, az egyoldalú munkáltatói felmondásra az MT nem adott lehetőséget. Ehhez képest állapították meg az eljáró bíróságok, hogy 2010.02.28 napján ÖK határozattal –ilyet az Mt nem ismer- egyoldalúan megszüntette a munkáltató az 5 éves határozott idejű jogviszonyt és ekkortól megbízással láttam el az ügyvezetést, mely visszahívással megszűnt. Nem tehet eleget az indokolt döntéshez fűződő alapjognak az a döntés, ami lényegében meg sem érti, hogy magam a munkaviszony 2010.02.28 napján való megszüntét kifogásoltam és állítottam, hogy az az MT szabályok szerint nem került megszüntetésre, kvázi fennáll, ehhez képest a Kúria az általa állítottan 2010.02.28 tól létrejött ekkortól megbízásra vonatkozóan mondta ki, hogy az 2010.08 hóban visszahívással megszűnt, így az MT munkaviszony megszűnési módjainak nincs relevanciája. Az ítéletekből tehát a mai napig nem derül ki, hogy hogyan szűnt meg az MT szerint az 5 éves 2014.03.23 ig létrejött munkaviszonyom holott a teljes kereseti követelése ezen jogalapon és jogviszonyon nyugodott.

Fentieken túlmenően az ügyben eljáró bíróságok következetesen nem tudták elkülöníteni a GT szerinti vezetői tisztségviselő jogviszony keletkeztető aktust és a Társaság ügyvezetésére létrejött aktusokat.

Hivatkozni kívánok arra, hogy az ítéletek rendre keverik a GT szerinti jogviszony keletkezést és megszűnést az MT illetőleg a PTK szerinti ügyvezetésre irányuló jogviszonnyal.

Ez csúcsosodik ki pl az ítéletekben ott, ahol még a KÚRIA is elismeri, hogy a Társaság ügyvezetésére létrejött a Polgármester és személyem között egy munkaszerződés, majd azt egy a vezető tisztségre vonatkozó ÖK határozattal megszüntnek tekinti, holott az ÖK határozat kizárólag a vezető tisztségviselői jogviszony létrehozására vonatkozhat. **„A vezető tisztségviselői megbízatás önálló sui generis jogviszony. A vezető tisztségviselő a társaság ügyvezetését láthatja el megbízási vagy munkajogviszonyban. A vezető tisztségviselői megbízatás és az ügyvezetés nem azonos tartalmú, terjedelmű és nem felcserélhető fogalom.” PTK Kommentár**

A Kúria összemosza a vezető tisztségviselő statust az ügyvezetői minőséggel amikor teljességgel jogszabálysértő módon mondja ki:

„a megbízás keretében ellátott ügyvezetői feladatokból való visszahívásra nem volt szükség indoklásra, mert a GT.24.§. (2) bek szerint a vezető tisztségviselő a társaság legfőbb szerve által bármikor indoklás nélkül visszahívható”

Hivatkozni kívánok továbbá e körben a T. Alkotmánybíróság előtt azon tényre, hogy amennyiben fenti érveléseim nem lennének megalapozottak és nem fognának helyet, és a visszahívás tárgyában hozott képviselő testületi határozat érvényesnek tekinthető, az kizárólag a Gt szerinti vezetői tisztségemet szüntette meg, nem rendelkezett a munkajogviszonyom rendkívüli felmondásáról, másodlagos érvelésem helytállósága esetén az ügyvezetésre vonatkozó megbízási szerződésem azonnali hatályú, súlyos szerződésszegésre alapított felmondásáról.

Súlyosan jogszabálysértő azon bírói érvelés, mely a visszahívás tárgyában hozott határozatot a Ptk szabályai szerinti megbízási szerződés felmondására vonatkozó jognyilatkozatnak tekinti, azzal azonos joghatásúnak mondja ki ítéletében.

Álláspontom szerint amennyiben az Alkotmánybíróság helyesnek és megalapozott jogi okfejtéssel bírónak tekinti azon érvelésemet, hogy közöttem és Alperes (vagy II. r alperes között) munkaviszony állt fenn, annak módosítása nem történt meg, úgy állítom, hogy a munkaviszonyom kizárólag az Mt. 96.§. (1) bek a) ill b) pontjára hivatkozással, írásban, lényeges kötelezettségszegésre alapítottan lett volna felmondható, azon okiratnak, mely a rendkívüli felmondást tartalmazza továbbá valós, okszerű, világos felmondási indoklással kellett volna bírnia.

Mivel ezen törvényi kötelezettségeknek a munkaviszonyt megszüntető okirat nem tett eleget, így az Mt. 100.§.(4) bekezdése alapján 12 havi átlagkeresetemnek megfelelő összegre, illetőleg a jogerős ítélet meghozataláig terjedően elmaradt átlagkeresetemre vagyok jogosult.

Hivatkozni kívánok e körben a dr Cséffán József által már hivatkozott munkajogi kommentár rendelkezéseire, melyben a Szegedi Munkaügyi Bíróság elnöke rögzíti, hogy:

„A munkáltató a vezetővel szemben az azonnali hatályú felmondás jogát az általános szabályok szerint jogosult gyakorolni”

„Ha az egyidejűleg azonnali hatályú felmondásnak is minősülő visszahívás nem tartalmazza a felmondás indokait, vagy az indokok nem felelnek meg a törvény rendelkezéseinek a felmondás jogellenes. „

„A kft munkaviszonyban álló ügyvezetője bármikor visszahívható. Ha azonban a visszahívás nem felel meg a vezető tisztségviselővel fennálló munkaviszony megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseknek (a rendkívüli felmondásra irányadó előírásoknak) a munkáltatónak viselnie kell az e megszüntetés jogellenessége miatt meghatározott vagyoni következményeket. (BH1995. 253)

„A munkaügyi perre nem tartozik a társasági határozat felülvizsgálata, és esetleges hatályon kívül helyezése”

Utalni kívánok arra, hogy így teljességgel mindenféle indokolás nélkül átlépve azt, hogy hogyan szűnt meg a munkaviszony a Polgármesterrel létrejött munkaszerződésem, munkaviszonyom, az ítéletek a tényállás körében rögzítik, hogy: 2018.02.18 napjától az 53/2010. (II.18) megbízási jogviszony keretében állapítható meg az ügyvezetői feladatok ellátása.

A határozat rendelkezése:

„Az ügyvezető feladatait megbízási jogviszony keretében látja el”

Hivatkozni kívánok arra, hogy ez a PTK szerint minősülő megbízási jogviszony, mert ez nem a vezető tisztségviselői statuszt keletkeztető, hanem az ügyvezetésre vonatkozó PTK belső jogviszony.

Ezt maga a Kúria ítélete is rögzíti. Ehhez képest a Kúria kimondja, hogy a PTK szerinti ügyvezetői megbízási jogviszony a 224/2010. (VIII:9) ÖK határozattal a Gt vonatkozó rendelkezése szerint visszahívással megszűnt.

E körben az érdemi döntés olyan súlyos jogszabálysértést hordoz, mely mértéke okán a tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezi, a kellő alapossggal, indokoláshoz fűződő jogaim megsértésével hozott döntés eredményképpen.

Ahogy az Alkotmánybíróság több döntésében következetesen kifejtette, a tisztességes eljáráshoz való jog azt is magába foglalja, hogy a bíróság az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot ad.

A 6/1198. (III.11.) sz határozatában az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy a tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.

AZ Indokolt bírói döntéshez való jog:

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98–99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen

az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is” (Indokolás [24]).

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában kifejtette: **„a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.** Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” (Indokolás [34]). Ugyanakkor azt is hangsúlyozta döntéseiben az Alkotmánybíróság, hogy **az indokolt hatósági döntéshez való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné** {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [31], 3190/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [17]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.

A jelen panaszommal támadott bírósági eljárásokban és a döntések meghozatalakor a bíróságok, ideértve a Kúria is, a fentiekben kifejtett részletes indokolásban foglaltak szerint figyelmen kívül hagyták a Kúria általam felhívott döntéseit, az általam felhívott következetesen kialakított bírói gyakorlatot és jogszabályi rendelkezéseket, súlyos, lényeges anyagi és eljárásjogi jogszabálysértést valósítottak meg, eljárásaik és döntéseik - álláspontom szerint - **sértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz, ill. az Alaptv. XXIV. cikk. (1) bek. szerinti alapjogaimat.**

Álláspontom szerint az első és másodfokon eljáró bíróságok ítéletei, a bírói jogalkalmazás a fentiekben kifejtettek alapján súlyosan ellenétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek., ill. az Alaptörvény 28. cikk rendelkezéseivel, Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése első fordulatával, az Alaptörvény R. cikk (2) bekezdésével, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk 1. pontja rendelkezéseivel is, az itt rögzített alapjogaim súlyos sérelmével jár.

Hivatkozni kívánok e körben, az EJB Delcour-ügyre, melyben az Európai Bíróság kimondta, hogy az Egyezmény nem kötelezi a tagállamokat fellebbviteli bíróságok felállítására. Ha azonban ilyen bíróságok működnek, a 6. cikknek, tehát a tisztességes eljárás általános követelményeinek érvényesülniük kell.

A perek tisztességes lefolytatáshoz, a tisztességes eljáráshoz való jog a polgári eljárásjog kontextusában azt jelenti, hogy a bírósági eljárás minden mozzanatában meg kell, hogy feleljen az alapvető rendelkezéseknek, és biztosítania kell az I. rész I. fejezet alapelveinek maradéktalan érvényesülését, ezáltal garantálnia kell, hogy a jogviták eldöntésének rendje tisztességes legyen.

Fenti eljárásaikkal mind az elsőfokon, mind a másodfokon eljáró bíróság eljárásai álláspontom szerint súlyosan sértették a részrehajlás nélküli, pártatlan és tisztességes eljáráshoz való alapvető jogomat (Alaptv. XXIV. cikk. (1) bek. és XXVIII. cikk (1) bek.). Sértette a bíróság eljárása, ítéletének ezen megállapítása a 28 cikk rendelkezéseit, mivel a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. Sértette az Alaptörvény 21 cikk (1) bekezdése b) pontját, mivel az Önkormányzat határozata nem sértheti törvény rendelkezéseit. Sértették továbbá az állam elsőrendű kötelezettségére vonatkozó Alaptörvényi rendelkezést is (Alaptörvény I. cikk (1) bek.).

Amennyiben ezen Alaptörvényellenes eljárás nem valósul meg az eljáró bíróságok oldaláról a polgári peres eljárásban, jogszabályszerűen alkalmazva a vonatkozó Munka Törvénykönyve rendelkezéseket,

melynek következtében a felperesi keresetnek helyet adó döntés született volna. Okfejtésemből kitűnik, hogy ezen esetben az alkotmányjogi panaszom jelen része is a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmaz, illetőleg egyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést is felvet.

A Gt.24.§ (2) bekezdése szerint a vezető tisztségviselő indokolás kötelezettség nélkül visszahívható. A Ptk 483.§ (1) bekezdés alapján a megbízó a szerződést bármikor azonnali hatállyal felmondhatja. A fentiek miatt az I. r alperes képviselő testületének, mint a II. r alperes taggyűlésének határozata , a jogviszony megszüntetése , az ügyvezető visszahívása nem volt jogellenes.

Tisztelettel elő kívánom adni a T. Alkotmánybíróság részére, hogy az eljáró bíróság hivatkozott indokolása a vonatkozó jogszabályok súlyosan téves értelmezése, a tényállás iratellenes megállapítása és téves jogkövetkeztetés levonása az eljáró bíróság részéről.

-Ahhoz, hogy a taggyűlés határozata e körben érvényes legyen, azaz a visszahívás jogszerűen történjen meg rögzítendő, hogy valamennyi vonatkozó jogszabályt, rendelkezést kötelező a határozathozatalig terjedően is betartani az eljáró szervnek, személynek.

2010. 08.09 napján hatályos **Gt. 143. § (1)** bekezdése szerint : A taggyűlést - ha törvény vagy a társasági szerződés másként nem rendelkezik - az ügyvezető hívja össze.

Bár a [REDACTED] Kft Alapító Okiratának 10.2. pontja rögzíti, hogy a testületi ülésekre, azok nyilvánosságára, gyakoriságára, a határozathozatal módjára, és nyilvánosságra vonatkozóan az Ötv. és Cegléd Város Önkormányzata Szervezeti és Működési Szabályzata az irányadó, azonban kiemelten kívánok hivatkozni arra, hogy az Alapító Okirat ezen rendelkezése nem feleltethető meg a Gt. taggyűlésre vonatkozó rendelkezéseinek, mert egyrésztől nem rögzíti, hogy azon testületi ülések tekintetében rendeli alkalmazni az Ötv-t ill az SzmSz rendelkezéseit ahol a testület taggyűlésként jár el, a Gt az Ötv hez képest specifikus szabályt tartalmaz, ezért specifikus szabályként kötelezően alkalmazandó.

Erre tekintettel határozott álláspontom az, hogy a taggyűlés jogszabálysértő módon került összehívásra, ekként jogszerű döntést nem hozhatott.

A fentiekén túlmenően hivatkozni kívánok a T. Alkotmánybíróság előtt azon tényre, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe, hogy a visszahívásra , mint taggyűlési határozatra kötelezően lettek volna alkalmazandóak a társaság Alapító Okiratának alábbi rendelkezései:

Bár a [REDACTED] Kft Alapító Okiratának 10.2. pontja rögzíti, hogy a testületi ülésekre, azok nyilvánosságára, gyakoriságára, a határozathozatal módjára, és nyilvánosságra vonatkozóan az Ötv. és Cegléd Város Önkormányzata Szervezeti és Működési Szabályzata az irányadó, azonban kiemelten kívánok hivatkozni arra, hogy az Alapító Okirat ezen rendelkezése nem feleltethető meg a Gt. taggyűlésre vonatkozó rendelkezéseinek, mert egyrésztől nem rögzíti, hogy azon testületi ülések tekintetében rendeli alkalmazni az Ötv-t ill az SzmSz rendelkezéseit ahol a testület taggyűlésként jár el, a Gt az Ötv hez képest specifikus szabályt tartalmaz, ezért specifikus szabályként kötelezően alkalmazandó.

Erre tekintettel határozott álláspontom az, hogy a taggyűlés jogszabálysértő módon került összehívásra, ekként jogszerű döntést nem hozhatott.

A fentiekén túlmenően hivatkozni kívánok a T. Alkotmánybíróság előtt azon tényre, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe, hogy a visszahívásra , mint taggyűlési határozatra kötelezően lettek volna alkalmazandóak a társaság Alapító Okiratának alábbi rendelkezései:

-10.4. A [REDACTED] Kft társaság működésével és gazdálkodásával összefüggő kérdéskörben az alapító vezető szervének, a képviselő testületnek üléseire az ügyvezetőt meg kell hívni. A véleményezési jog gyakorlása az ügyvezetőt a testületi ülésen megilleti.

Tisztelettel előadom a T. Alkotmánybíróság részére, hogy a hivatkozott ülésen a visszahívást megelőzően szakvélemény tételes előadása történt a [REDACTED] Kft gazdálkodására vonatkozóan, azonban véleményezési jogomat nem gyakorolhattam, meghívót az ülésre nem kaptam

-10.6. Az alapító köteles döntésének tervezetét előterjesztés formájában haladéktalanul az ügyvezetővel ismertetni. Az ügyvezető köteles az alapítói döntés tervezetét haladéktalanul a felügyelő bizottság elnökének és tagjainak megküldeni. A képviselőtestület a döntéstervezetek közvetlen megküldésére a véleményezési jog jogosultjainak, az ügyvezetőnek, és a felügyelő bizottság elnökének és tagjainak.

Az ügyvezető és felügyelő bizottság tagjai 8 napon belül kötelesek a véleményüket írásban a döntést hozó képvisel testületnek közvetlenül megküldeni.

A 10.6.2 pont rögzíti, hogy az alapítói döntés abban az esetben érvényes, ha azt a véleményezési jog jogosultjai az ügyvezető, az FB elnöke és tagjai véleményezhették.

Hivatkozni kívánok továbbá a Gt. 2010.08.09 napján hatályban volt azon rendelkezésére, miszerint a vezető tisztségviselő visszahívása tárgyában hozott taggyűlési határozat $\frac{3}{4}$ es szótöbbséggel hozható meg.

E körben utalni kívánok azon tényre, hogy 21 jelenlévő képviselő közül a 12 fő igen, 3 nem szavazatot adott, 5 fő tartózkodott, míg 1 fő nem szavazott. A jelenlévő képviselők, mint taggyűlés azon esetben hoztak volna a visszahívás tekintetében érvényes határozatot, amennyiben a jelenlévő képviselők közül 16 fő IGEN tartalmú szavazatot hoz.

A Gt e körben az Ötv- hez képest speciális törvényi rendelkezést alkalmaz, e körben ekként kötelezően kell érvényesülnie megítélésem szerint. Tekintettel azon tényre, hogy a taggyűlés nem döntött háromnegyedes szótöbbséggel vezetői tisztségem, ügyvezetői visszahívásom tekintetében ekként jogellenes, érvénytelen az ekként hozott taggyűlési határozat, a jogellenesség jogkövetkezményei kereseti kérelmem szerint alkalmazandóak.

A Gt. 168. § (1) bekezdése továbbá rögzítette, hogy : Az egyszemélyes társaságnál a taggyűlési hatáskörbe tartozó kérdésekben az egyedüli tag dönt, és erről a vezető tisztségviselőket írásban köteles értesíteni.

Tisztelettel utalni kívánok azon tényre, hogy ezen írásbeli közlés, a határozat taggyűlés általi részemre való közlése nem valósult meg, ekként lényegében annak, mint közigazgatási határozat a bírósági felülvizsgálati határideje sem kezdődött meg.

Utalni kívánok azon tényre, hogy fentiek alapján a képviselő-testület taggyűlési határozata érvénytelen aktus, ekként mint érvénytelen aktus jogellenes.

Utalni kívánok azon tényre a T. Alkotmánybíróság előtt, hogy az aktus ezen eljárásjogi szempontból teljességgel semmis voltát még csak meg sem vizsgálták az eljáró bíróságok, bár hivatkoztam erre ugyanezen részletességgel, a Kúria e körben nem is döntött.

Érvénytelen, semmis taggyűlési határozat visszahívásra, mint joghatály kiváltására alkalmatlan aktus.

A Kúria ezen lényeges eljárási szabálysértő, a döntés érdemben semmis voltát eredményező hivatkozásomat sem vizsgálta, illetve nem indokolta, hogy e körben azt miért nem találta megalapozottnak.

A perek tisztességes lefolytatáshoz, a tisztességes eljáráshoz való jog a polgári eljárásjog kontextusában azt jelenti, hogy a bírósági eljárás minden mozzanatában meg kell, hogy feleljen az alapelvi rendelkezéseknek, és biztosítania kell az I. rész I. fejezet alapelveinek maradéktalan érvényesülését, ezáltal garantálnia kell, hogy a jogviták eldöntésének rendje tisztességes legyen.

Hivatkozni kívánok e körben azon tényre, hogy a IV/01172/2017. döntésben az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy az eljárásjogi garanciák érvényesülését is magába foglaló tisztességes eljárás kritériuma az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével megítélhető minőséget jelent {3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [122]}. A bírósági eljárásokban a pártatlanság követelményének érvényesülését az eljárási törvények hivatottak biztosítani” {3192/2017. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [15

Álláspontom szerint fenti elveket súlyosan sértette a Kúria e körben amikor nem indokolta meg, hogy milyen okból nem találta megalapozottnak tényállításomat, így lényegében értékelhetetlen indokolás nélkül maradt egy érvénytelen taggyűlési határozati tényállítás, melyre azonban a Kúria ítéletét alapítja, azaz erre az aktusra állítja a vezetői tisztségviselői statusz megszűntét. Az ítélet e körben sérti **mind az elsőfokon, mind a másodfokon súlyosan sértették a részrehajlás nélküli, pártatlan és tisztességes eljáráshoz való alapvető jogomat (Alaptv. XXIV. cikk. (I) bek. és XXVIII. cikk (I) bek.), az Alaptörvény XXIV.cikk (1) bekezdését, ideértve a bíróság indokolási kötelezettségének súlyos megsértését**

Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tisztességes eljárás követelményei közé sorolja a bírósághoz fordulás jogát, a tárgyalás igazságosságának és nyilvánosságának biztosítását, a bíróság döntésének nyilvános kihirdetését, a törvény által létrehozott bíróság eljárásának függetlenségét és pártatlanságát, a perek észszerű időn belüli befejezését, továbbá a büntető-és polgári ügyekben egyaránt elismert fegyverek egyenlőségének elvét {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [174]; 3007/2017. (II. 2.) AB végzés, Indokolás [12]}

2) Törvényes bíróhoz való jog sérelme, illetékesség hiányában való ítélethozatal, képviseleti jog hiánya mint a tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelme. az eljáró bíróságok oldaláról.

2.1. Tekintettel azon tényre, hogy az eljáró bíróságok kötelező feladata lett volna az általam előadott szempontrendszer szerinti minősítése a fennálló jogviszonynak, és az általa tételesen és részletesen előadott jogszabályi rendelkezések alapján meg kellett volna állapítaniuk a munkajogviszony fennállását az ügyvezetői tisztségre, illetőleg jogsértő módon nem juthattak volna azon következtetésre, hogy a munkajogviszony megszűnt.

Tisztelettel kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a jogszabály helyes értelmezésével jusson azon jogkövetkeztetésre, hogy a közöttem és az I. illetve ennek hiányában II r alperes között munkaviszony állt fenn. Ennek okán az általam kért jogkövetkezmények a prémium és jutalom tekintetében is –mint a szerződéses elemre- alkalmazandóak. E körben hivatkozni kívánok a T. Alkotmánybíróság előtt azon tényre, hogy a Pp. 22.§ (2) A közigazgatási és munkaügyi bíróság hatáskörébe tartoznak a munkaviszonyból és munkaviszony jellegű jogviszonyból származó perek (XXIII. fejezet).

Erre tekintette az eljáró bíróság köteles lett volna az áttételt elrendelni, az eljáró bíróságok illetékesség hiányában hoztak ítéletet.

A Kúria Joggyakorlat Elemző Csoportja Összefoglaló véleményében rögzítette, hogy az illetékesség hiányában hozott ítélet esetén abszolút hatályon kívül helyezési ok áll fenn, lényeges eljárási szabályt sért az illetékesség hiányában hozott ítélet:

„ Rámutatott, hogy az ügyben eljáró bíróságoknak a Pp. 43. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel hivatalból vizsgálniuk kellett volna, hogy a jelen per eldöntésére illetékesek-e, a másodfokú bíróságnak pedig a felperes fellebbezésében foglalt illetékességi kifogás alapján is vizsgálnia kellett volna az illetékesség kérdését. Az eljáró bíróságok azonban ebben a kérdésben nem foglaltak állást, nem tisztázták, hogy az alperesi társasház alapító okiratában foglalt kizárólagos illetékességi kikötés az adott ügyre vonatkozik-e, illetve jelentőséget kell-e tulajdonítani annak, hogy a felperes az alapító okirat kikötését figyelmen kívül hagyva a keresetlevelet az általános illetékességi szabály szerinti bírósághoz nyújtotta be, az alperes pedig ezt nem kifogásolta (Pfv.I.20.816/2010/4.).”

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Álláspontom szerint a bíróságok illetékesség nélküli eljárása olyan sérelmet jelent az eljárásjogi alkotmányos

garanciáknak, mely a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvény XVIII. cikk 1) bekezdésében rögzített alapjogomat sérti.

2.2. Ezen túlmenően tisztelettel hivatkozni kívánok arra, hogy a perben I. r alperesi oldalon eljáró jogi képviselő meghatalmazása nem az arra jogosulttól származott, a perre meghatalmazást a képviselő részére nem a Képviselő testület adott, hanem a Polgármester aki azonban erre nem volt jogosult. Ennek következtében a per teljes folyamán képviseleti jogosultsággal nem rendelkező személy járt el az I. r alperes képviseletében, mely olyan súlyos és lényeges eljárási szabálysértés, mely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolja és sérti az Alaptörvény XXIV cikk, és XXVII cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogaimat.

A Kúria Polgári Kollégiuma Joggyakorlat Elemző Csoportja összefoglaló véleménye a perorvoslati bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlatáról tartalmazza az ítéleti döntés hatályon kívül helyezési okaként az ítélet, döntés iratellenességét, az ítéleti tényállás téves, hiányos, felderítetlen megállapítását, illetőleg a bizonyítékok téves értékelését, a megalapozatlansági miatti hatályon kívül helyezést.

(Pfv.VIII. 21843/2009/5.) A bizonyítékok téves értékelése, megalapozatlanság miatt történő hatályon kívül helyezés.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Álláspontom szerint a bíróságok illetékeség nélküli eljárása olyan sérelmét jelent az eljárásjogi alkotmányos garanciáknak, mely a tisztességes eljáráshoz való Alaptörvény XVIII. cikk 1) bekezdésében rögzített alapjogomat sérti.

2.3. A T. Alkotmánybíróság részére tisztelettel előadom, hogy az elsőfokú ítéletet hozó Bíró a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági kollégiuma peres csoportjánál 2017.10.01 től bíró az ügyelosztási rend szerint. E körben állítom, hogy 2016. október 10-én ítéletet a gazdasági kollégiumban bíróként nem hozhatott. A bíróság eljárása, az ítélet meghozatala e körbe sértette a törvényes bíróhoz való jogomat, mely az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való alapjog egyik részjoga.

14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet a bírósági ügyvitel szabályairól

A gazdasági ügyek ügyvitele

62. § * A gazdasági ügyek ügycsoportjai a következők:

- a) felszámolási nemperes ügy,
- b) felszámolási nemperes ügyben a vitatott hitelezői igény és kifogás,
- c) fellebbezett felszámolási nemperes ügy,
- d) felszámolási nemperes ügyben fellebbezett vitatott hitelezői igény és kifogás,
- e) csődeljárási nemperes ügy,
- f) csődeljárási nemperes ügyben vitatott hitelezői igény és kifogás,
- g) fellebbezett csődeljárási nemperes ügy,
- h) csődeljárási nemperes ügyben fellebbezett vitatott hitelezői igény és kifogás,
- i) gazdálkodó szervezetek egymás közötti peres ügye,
- j) gazdálkodó szervezetek egymás közötti nemperes ügye,
- k) gazdálkodó szervezetek egymás közötti fellebbezett peres ügye,
- l) gazdálkodó szervezetek egymás közötti fellebbezett nemperes ügye,
- m) bíróság kijelölése,
- n) felülvizsgálati ügy,

- o) a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény alapján indult ügy,
- p) a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény alapján indult fellebbezett ügy,
- q) * vagyonrendezési nemperes ügy, ideértve a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 58. § (5) bekezdése szerinti ügyeket is,
- r) fellebbezett vagyonrendezési nemperes ügy,
- s) * felterjesztett kifogás az eljárás elhúzódása miatt,
- t) * jogutód nélkül megszűnt gazdálkodó szervezet javára bejegyzett jog vagy tény törlésével összefüggő nemperes ügy,
- u) * a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény alapján indult ügyben kifogás,
- v) * a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény alapján indult ügyben fellebbezett kifogás,
- x) * jogutód nélkül megszűnt gazdálkodó szervezet javára bejegyzett jog vagy tény törlésével összefüggő fellebbezett nemperes ügy,
- y) * az Európai Unió más tagállamában indított fizetéseképtelenségi főeljárás magyarországi közzétételével, magyarországi közhiteles nyilvántartásokba történő bejegyeztetésének elrendelésével, valamint a külföldi fizetéseképtelenségi szakértő belföldi kötelezettségvállalásával összefüggő nemperes ügy,
- z) * vagyonrendezési nemperes ügyben kifogás,
- zs) * vagyonrendezési nemperes ügyben fellebbezett kifogás.

Tisztelt Alkotmánybíróság! A 14/2002. IM rendelet 6 § rögzíti, hogy milyen ügyek tartoznak a bíróságok gazdasági kollégiumához. Utolni kívánok arra, hogy jelen per száma: 2.G.40.228/2013 volt. A Kúria ítéletének 6. oldala 39) rögzíti: „A jelen perben a bíróságnak a felperes és a II. r alperes között utoljára fennállt megbízási jogviszony megszűnésének jogi következményeiről kellett állást foglalni.”

A Kúria álláspontját magam is osztom a tekintetben, hogy jelen ügy tárgya semmiképpen nem a 62 §-ban felsorolt ügycsoport, ekként arra illetékessége vagy a polgári bíróságnak vagy a munkaügyi bíróságnak (ha a munkaviszony fennállására vonatkozó érvelésemnek helyet adnak) lett volna. A gazdasági kollégium peres csoportja az ügyben semmiképpen nem járhatott volna el. Az illetékesség hiányában hozott ítélet olyan súlyos eljárási szabálysértést jelent, melyet a bíróságok hivatalból kötelesek figyelembe venni, és az az ítélet hatályon kívül helyezését alapozza meg.

17/2014. (XII. 23.) OBH utasítás a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról 38. Ügyszám: az ügy azonosítására szolgáló megjelölés, amely tartalmazza az ügycsoport betűjelét, a lajstromszámot, törve az érkezés évszámával;

41.20 Pertárgy: a polgári, gazdasági, közigazgatási és munkaügyi peres és nemperes ügyekben a keresettel (kérelemmel) érvényesített igény jogcíme

(4) A törvényszékeken a) a peres büntetőügyeket a B. lajstromba, b) a nemperes büntetőügyeket a Bk. lajstromba, 116 Módosította a 14/2015. (XII. 30.) OBH utasítás 8. §-a. Hatályos 2016. január 1-től. 117 Módosította a 18/2016. (XII. 30.) OBH utasítás 50. § b) pontja. Hatályos 2017. január 1-től. 118 Módosította a 18/2016. (XII. 30.) OBH utasítás 50. § b) pontja. Hatályos 2017. január 1-től. 33 c) 119 d) a polgári peres ügyeket a P. lajstromba, e) a polgári nemperes ügyeket a Pk. lajstromba, f) a gazdasági peres ügyeket a G. lajstromba,

A perek tisztességes lefolytatáshoz, a tisztességes eljáráshoz való jog a polgári eljárásjog kontextusában azt jelenti, hogy a bírósági eljárás minden mozzanatában meg kell, hogy feleljen az alapvető rendelkezéseknek, és biztosítani kell az I. rész I. fejezet alapelveinek maradéktalan érvényesülését, ezáltal garantálni kell, hogy a jogviták eldöntésének rendje tisztességes legyen.

Hivatkozni kívánok e körben azon tényre, hogy a IV/01172/2017. döntésben az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy az eljárásjogi garanciák érvényesülését is magába foglaló tisztességes eljárás kritériuma az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével megítélhető minőséget jelent {3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [122]}. A bírósági eljárásokban a pártatlanság követelményének érvényesülését az eljárási törvények hivatottak biztosítani {3192/2017. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [15]

A bíróságok eljárása sértette az Alaptörvény XXIV cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogomat, az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogomat, és a PP. felhívott rendelkezéseinek súlyos sérelmét jelentette

3.Tisztelettel hivatkozni kívánok továbbá azon tényre, hogy az eljárásban hivatkoztam arra, hogy a polgármesteri tisztségért való indulásom oka volt az, amely miatt ténylegesen ezen eljárást lényegében [REDACTED] Polgármester akarata alapján és annak mentén a Képviselő testület végigvitte és lefolytatta. (5. ssz alatti jkv. 3. oldala felperesi képviselői előadás) A perben megítélésem szerint bizonyítottam is ezen állításomat. Törvényi alapvető rendelkezés, hogy az egyenlő bánásmód elvét sértő intézkedés, jognyilatkozat jogellenes.

Ezt azonban ennek ellenére az eljáró bíróságok teljességgel figyelmen kívül hagyták, e körben az ítéletben nem is döntöttek –az ítéleti döntés ezen kereseti kérelemre ki sem terjed- e körben jogszabálysértő és Alaptörvénybe ütköző módon nem állapították meg a Képviselő testület döntésének jogellenességét.

Az eljáró bíróságok ezen eljárása, e körben az ítéleti döntés sérti az Alaptörvény XV cikkét, annak (1) és (2) bekezdését, illetve lényeges eljárási szabályt sértve a PP rendelkezéseibe ütközik

Álláspontom szerint az első és másodfokon eljáró bíróságok ítéletei, a bírói jogalkalmazás a fentiekben kifejtettek alapján súlyosan ellenétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek., ill. az Alaptörvény 28. cikk rendelkezéseivel, Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése első fordulatával, az Alaptörvény R. cikk (2) bekezdésével, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk 1. pontja rendelkezéseivel is, az itt rögzített alapjogaim súlyos sérelmével jár.

Hivatkozni kívánok e körben, az EJEB Delcour-ügyre, melyben az Európai Bíróság kimondta, hogy az Egyezmény nem kötelezi a tagállamokat fellebbviteli bíróságok felállítására. Ha azonban ilyen bíróságok működnek, a 6. cikknek, tehát a tisztességes eljárás általános követelményeinek érvényesülniük kell.

Amennyiben ezen Alaptörvényellenes eljárás nem valósul meg az eljáró bíróságok oldaláról a polgári peres eljárásban, jogszabályszerűen alkalmazva a vonatkozó Munka Törvénykönyve rendelkezéseket, melynek következtében a felperesi keresetnek helyet adó döntés született volna. Okfejtésemből kitűnik, hogy ezen esetben az alkotmányjogi panaszom jelen része is a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmaz, illetőleg egyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést is felvet.

A T. Alkotmánybíróság részére tisztelettel előadom, hogy mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban az eljáró bíróságok az ítéleti tényállást iratellenesen állapították meg, a bizonyítékokat hibásan mérlegelték, lényegében a bizonyítékokat iratellenesen hívták fel az ítélet indokolásában, a bizonyítékok mérlegelése nem okszerűen történt meg.

A bíróságok ezen eljárása oly mértékű megalapozatlanságot eredményez, hogy az ítélet hatályon kívül helyezése lenne indokolt a vonatkozó, Kúria által követett következetes bírói gyakorlat szerint. A bíróságok ezen a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének, iratellenességnek, egyes bizonyítékok értékelése elmulasztásának, a hamis tanúzás figyelmen kívül hagyásának megvalósítása, az érdemi döntésre alapvetően kihatott, a bíróságok eljárása e körben sértette a jogbiztonság alapelvét, az Alaptv. I. cikk (1) bekezdésében biztosított, az Alaptv. XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított, az Alaptv. XXVIII cikk (1) bekezdésében biztosított alapjogaimat, sértette az Alaptv. 28 cikkét.

T. Alkotmánybíróság!

Reményeim szerint részletesen és mindenre kiterjedően kimunkálást nyert általam az alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek, az Alaptörvényben foglalt alapjogokat súlyosan sértő volta, és reményeim szerint panaszom az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételeivel bír. Fentiekre tekintettel tisztelettel kérem a T. Alkotmánybíróságtól panaszom befogadását, és az alkotmányjogi panasz elbírálását, annak való helyet adást, melynek következtében a hivatkozott számú ítéletek megsemmisítését.

Kelt: Németország, 2019. 04. 08.

kiegészítés, hiánypótlás kelt: 2019. 06. 10.

